

תְּדַבֵּק וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבַּע. הָאֵי קָרָא אָוּקְמָה. אֲבָל תָּאָחֹזִי,
לִיִּי אֶלְחַיֵּךְ תִּירָא לֹא כְּתִיב, אֶלְאָאת (דף קיוב ע"ב) יי', מַאי
אַת, דָא דָרְגָא קְדֻמָּה אַתְר דְּחַלָּא דְּקוּדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא,
וּבְגַיִן כֵּה כְּתִיב תִּירָא, דְתִמְןָ בְּעֵי בָּר נְשׁ לְדְחַלָּא קְמִי
מְאַרְיָה (קוּדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא) בְּגַיִן דָאִיהו (ב) דִינָא.

וְאַתָּתוֹ תַּعֲבֹד. דָא דָרְגָא עַלְּאָה דְּקִיִּמָא עַל הָאֵי דָרְגָא
תַּתְּאָה, וְלֹא מִתְפְּרַשָּׁאָן לְעַלְמַיִן, אַת וְאַתָּתוֹ, דָא
בְּדָא דְּבָקִין וְלֹא אַתְפְּרַשָּׁן. מַאי וְאַתָּתוֹ. דָא אַתְר בְּרִית
קְדִישָׁא אַתָּה לְעַלְמַיִן. דָהָא פּוֹלְחָנָא לֹא שְׂרִיא בָּאת וְלֹא
אִיהוּ לְמַפְלָח אֶלְאָ לְמַדְחָל, אֲבָל פּוֹלְחָנָא אִיהוּ (קטו א)
לְעַילָּא, וּבְגַיִן כֵּה וְאַתָּתוֹ תַּעֲבֹד.

וּבוֹ תְּדַבֵּק. בְּאַתְר דָאִיהו דְּבָקֹותָא לְאַתְדַבְּקָא דָאִיהוּ
גּוֹפָא דְשִׁרִי בְּאַמְצָעִיתָא. וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבַּע אַתְר
שְׁבִיעָה דְּדָרְגִין. וּסִימְנִיךְ (ירמיה לו) וְאַת דָוד מַלְכָם אֲשֶׁר
אֲקִים לָהֶם. בְּגַיִן כֵּה אַתְדַבֵּק אֶבְרָהָם בְּמַהְיָמָנוֹתָא כִּד
נְחַת לְמַצְרִים וְכֵד אַזְלָל לְאָרְעָא דְּפָלְשָׁתִים. לְבָר נְשׁ
דְּבָעָא לְנַחַתָּא גּוֹגְבָא עַמִּיקָא. דְּחַיל דָלָא יְכִיל לְסַלְקָא
מָגוֹ גּוֹבָא, מָה עָבֵד קָשָׁר חַד קָשָׁרָא דְּחַבָּל לְעַילָּא מַן
גּוֹבָא, אָמֵר הָוָאֵיל דְּקָשִׁרָנָא קָשָׁרָא דָא מִפְּאָן וְלֹהֲלָא
אִיעָול תִּמְןָ. כֵּה אֶבְרָהָם בְּשַׁעַתָּא דְּבָעָא לְנַחַתָּא לְמַצְרִים.
עַד לֹא יִיחָות תִּמְןָ קָשָׁר קָשָׁרָא דְּמַהְיָמָנוֹתָא בְּקְדֻמִּתָּא
לְאַתְקִפָּא בֵּיה, וְלֹבְתָר נְחַת.

אוֹפֶן הַכִּי נָמִי כֵּד עַל לְאָרְעָא דְּפָלְשָׁתִים. בְּגִין כֵּךְ (משלי י) שְׁפַת אֲמָת תְּפֻוָּן לְעֵד. וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר, דָא אֲבִימֶלֶךְ דָא מֵר בְּתוּם לְבָבִי וּבְגַנְקִיוֹן כְּפִי. וְכֵד אַהֲדָרוֹ לִיה מָה בְּתִיב גַם אֲנָכִי יַדְעַתִּי כִּי בְּתִם לְבָבֶךָ עָשִׂית זֹאת, וְלֹא בְּתִיב נַקְיָוֹן כְּפִים:

וְעַתָּה הַשִּׁב אִשְׁתְּהָא אֲשֶׁת הָאִישׁ כִּי נַבְיא הַוָּא. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח וְאָמֵר (שםואל א ב) רְגֵלִי חַסִּידִיו יִשְׁמַר וְגַו. חַסִּידָוּ בְּתִיב חַד, וְדָא אַבְרָהָם דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לִיה תְּדִיר וְלֹא אַעֲדֵי נְטִירָוּ מְגִיה לְעַלְמִין. וּמָה דָא מֵר רְגֵלִי, דָא אַפְתִּיה, דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁדָר שְׁכִינָתָיה עַמָּה וְגַטֵּר לְה תְּדִיר.

דָבָר אַחֲרַ רְגֵלִי חַסִּידִיו יִשְׁמַר. חַד, דָא אַבְרָהָם דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַזִּיל עַמִּיה תְּדִיר בְּגִין דָלָא יִיכְלֹוּ לְגַזְקָא לִיה. וַרְשָׁעִים בְּחַשֵּׁךְ יַדְמוּ. אַלְיָן אַפְנוֹן מַלְכִּין דְּקַטֵּל קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַהְוָא לִילִיא דְּרַדְף בְּתְּרִיבָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב בְּחַשֵּׁךְ יַדְמוּ, דָא לִילִיא דְאַתְקָשָׁר בְּחַשְׁוֹבָא וְקַטֵּל לוֹן, וְאַבְרָהָם רְדִיף וּלִילִיא קַטִּיל לוֹן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְחַלֵּק עַלְיָהָם לִילָה הוּא וְעַבְדִּיו וַיְכִם. וַיְחַלֵּק עַלְיָהָם לִילָה, דָא קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְפָלִיג רְחַמִּי מִן דִינָא בְּגִין לְמַעַבְדָן נַוקְמִין לְאַבְרָהָם, וּבְגִין כֵּךְ וַרְשָׁעִים בְּחַשֵּׁךְ יַדְמוּ. וַיְכִם, וַיְבֹום מַבָּעִי לִיה. אַלְאָ דָא

קדשא בריך הוא. כי לא בכח גבר איש. דאייהו
ואלייך הו בלחוד יהаг.

רבי יצחק אמר זהה תנין באתר דבזקא שכיה לא
יסמך בר נש על ניסא, ולא תה אתר דבזקא
אשרתכה פהאי דאברהם איזיל בתרא חמשה מלכין למדרכ
בתרייהו ולאגחא קרבא.

אמר רבי יהודה פד איזיל אברהם להאי לא אזל לאגחא
קרבא, ולא סמך על ניסא, אלא צערא דלוט
אפקיה מביתיה, ונטיל ממוגנא למפרק לייה, וαι לאו
דימות בהדייה גו شبיה. כיון דנפק חמא שכינטא דבירה
קמיה ובמה חילין סחרנית, בההייא שעתא רדףetrieho,
וקודשא בריך הוא קטיל לוון, הדא היא דכתיב ורישעים
בחשך ידמן.

רבי שמעון אמר רוזא איהו, רגלי חסידו ישמר, הדא
אברהם. וכד נפק אשרתוף יצחק בהדייה ונפלו
קמיה, וαι לאו דאשרתוף יצחק בהדייה דאברהם לא
אשרציאו הדא היא דכתיב ורישעים בחשך ידקמן. כי לא
בכח גבר איש. אף על גב דחילא אשרתכח פדר
בימינה, אי לא תה בסטרא דשלא לא לא אתקחין
קמיה.

דבר אחר רגלי חסידו ישמר, בשעתא דבר נש רחמים

לייה לקידשא בריך הוּא. קידשא בריך הוּא רחמים ליה בכל מה דאייה עביד ונטיר ארחותו במא דאת אמר (תהלים קבא) יי ישמר צאתך וbow אך מעטה ועד עולם.

טא חוו, כמה חביבותיה לאברהם לגביו קידשא בריך הוּא, ובכל אחר דתוה איזיל לא הוּה חייס על דיליה כלום, (דף קיג ע"א) אלא בגין לא תדבק אביה בקידשא בריך הוּא, ובגין כה רגלי חסידייו ישמר. וודא היא אהתיה, דכתיב ואבימלך לא קרב אליה. וכתיב כי על פון לא נתתיק לנגע אליה.

בפְּרֹעָה מה כתיב, (בראשית יב) וינגע יי את פְּרֹעָה וגו' על דבר. איה אמרה וקידשא בריך הוּה מחי, ובגין כה רגלי חסידייו ישמר. ורשעים בחשך ידמג, אלין פְּרֹעָה ואבימלך, דקידשא בריך הוּא עבד בהו דיבגין בליליה. כי לא בכח יגבר איש. מאן איש, דא אברהם, דכתיב ועתה השב אשת האיש וגו':

מדרש הנעלם

ויא פקד את שרה פאשר אמר רבי יוחנן פתח בהאי קרא (שיר השירים ז) ראש עלייך בכרמל ודלת ראש בארגמן מלך אסור ברכותים. עשה קידשא בריך

ויא פקד את שרה פאשר אמר וגו'. רבי חייא פתח ואמר (זכריה ג) ויראנני את יהושע הכהן הגדל עומד לפניו מלך יי והשטין עומד על ימינו לשטנו. הא קרא

הוּא שְׁלֹטוֹגִים לְמַעַלָּה
וְשְׁלֹטוֹגִים לְמַטָּה. כְּשַׁנְוָתָן
קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַעַלָּה
לְשָׂרִים שֶׁל מַעַלָּה נוֹטְלִים
מַעַלָּה הַמְּלֻכִים שֶׁל מַטָּה.
נָתַן מַעַלָּה לְשָׂרוֹ שֶׁל בְּבֵל,
נִטְלָה מַעַלָּה נִבּוּכְדָּגָצָר הַרְשָׁעָה
דְּכַתִּיב בֵּיה (דניאל ב) אַنְתָּה
הוּא רָאשָׁה דִּי דְּהָבָא, וְהִי
כָּל הָעוֹלָם מִשׁוּעָבָדִים תְּחַת
יְדוֹ וּבְנוֹ וּבֶן בְּנוֹ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב רָאשָׁה עַלְיךָ
בְּפֶרְמָל, זֶהוּ נִבּוּכְדָּגָצָר,
הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (דניאל ד)
תְּחַתּוֹהִי תִּטְלֵל חַיּוֹת בְּרָא.
וּדְלַת רָאשָׁה בְּאַרְגָּמָן, זֶה
בְּלִשְׁצָר הָאָמֵר (דניאל ח)
אַרְגָּנוֹנָא יְלַבֵּשׁ. מֶלֶךְ אָסּוֹר
בְּרִיחָטִים, זֶהוּ אַוִיל מְרוֹדָךְ
שְׁהִיָּה אָסּוֹר עַד שְׁמַת אָבִיו
נִבּוּכְדָּגָצָר וּמֶלֶךְ תְּחַתָּיו.

אמָר רַבִּי יְהוֹדָה לְמַאי אַתָּא
הָאִי טָעַם בְּשִׁיר הַשִּׁירִים.
אֲלֹא אָמָר רַבִּי יְהוֹדָה שְׁבָעָה
דָּבָרִים נִבְרָאוּ קָוָם שְׁנִבְרָא

אֵית לְאִסְתְּפָלָא בֵּיה. וַיַּרְא אֱנוֹן
אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַפָּהָן הַגָּדוֹל דָא
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק. עוֹמֵד
לִפְנֵי מֶלֶךְ יְיָ, מַאן מֶלֶךְ
יְיָ. דָא אַתָּר צְרוֹרָא (ס"א)
דְּגַשְׁמַתִּין דְּצִדְיקִיא צְרִירָן
דְּגַשְׁמַתִּיה דְּצִדְיקָה צְרִירָא
בֵּיה, וְכֹל אַבּוֹן גַּשְׁמַתִּין
דְּצִדְיקִיא קִיְּמִין תִּמְןָ, וְדָא
הוּא מֶלֶךְ יְיָ.
וְהַשְׁטָן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ
לְשְׁטָנוֹ. דָא יִצְרָא
הַרְעָה דָאַיְהוּ מִשׁוּטָט וְאַזְיל
בְּעַלְמָא לְגַטְלָא גַּשְׁמַתִּין
וְלְאַפְקָא רַוְחִין וְלְמִסְטִי לוֹן
לְבָרִיחָתָא לְעִילָּא וְתַתָּא.
וְדָא הוּא בְּשַׁעַתָּא הַאֲטִיל
לִיה נִבּוּכְדָּגָצָר לְאָשָׁא עַם
אַבּוֹן גַּבְיָא הַשְׁקָר, וְהָאִי
הָוּה מִסְטִין לְעִילָּא בְּגִינַּן
דִּיתּוֹקֵד עַמְהָוָן.

העולם, ולאו הוא וכו', בפ"א
הכבד שגנאמר (תהלים צ)
נכון בסאה מאו מעולם
אתה ובתיב, (ירמיה י) בפ"א
כבד מרום מראשון. שהוא
 היה ראש הנכבד לכל, ונintel
הקדוש ברוך הוא את
הנשמה הטעורה מבסא
הכבד להיות מאירה לגוף,
הרא הוא בכתב ראש
עליך בכרמל, והוא בפ"א
הכבד שהוא ראש על הכל.
ורדلت ראשך לארגמן, זו
היא הנשמה הנטלה ממני.
מלך אסור בರחתים, והוא
הגוף שהוא אסור בקשר
ובלה בעפר ולא נשאר
מפני אלא במלא תרוד
רקב. ומפני יבנה כל הגוף.
ובשפוך הקדוש ברוך הוא
את הגוף הוא אומר לאرض
שׁתפלים אותו לחוין בכתב
(ישעה כ) לאرض רפאים תפילה.
אמר רבי יוחנן הפתנים
שבארץ הם חיים תחלה

הכני הוא ארחו דלאו
אייה מקטרג אלא
בזמןא דספנה ובזמןא
דצערא שריא בעלמא,
ואית ליה רשו למסטי
ולמעבד דינא אפלו בלא
динא במא דעת אמר, (משל)
ויש נספה بلا משפט.
מהו לשטנו, דהוא אמר או
כלחו ישתוון או כלחו
יתוקון.

הה בא בשעתא דעתיך
רשותא למחלא
לחבלא לא אשתייב זכה
מן חייבא, ובגין כה
בשעתא דינא שריא
במתא בעי בר נש לערכא
עד לא אטפס תמן, ההא
מחבלא פיון דשרי hei נמי
עבד לזוכה כתיבא. וכל
שכון ההו תלתיהון כחד.

הרא הוא דברתיב, (ישעה כו) ייחיו מתייה, נבלתי יקומוון אלו שבחוץה לאָרֶץ. הקיצו ורגנו שוכני עפר, אלו הפתים שבמדבר. דאמר רבי יוחנן למה מות משה בחוץה לאָרֶץ. להראות לכל בא עולם, בשם שעתיד הקדוש ברוך הוא לחיות למשה בה עתיד לחיות לדרכו (למה) שם קבלו התורה. (דאמר רבי יוחנן) ועליהם נאמר (ירמיה ב) זכרתי לך חסד גוריך אהבת כלותיך לכתך אחרי במדבר הארץ לא ורואה. דבר אחר הקיצו ורגנו שוכני עפר, אלו הם האבות. והפתים בחוץה הארץ ומתרגלים תחת הארץ עד הארץ ישראל שם יקבלו נשמהם ולא בחוץה לאָרֶץ, הרא הוא דברתיב, (יוחקאל לו) לבן הנבא ואמרת אליהם

והוה תבע דיתוקדוון כלחו או ישתוון כלחו. בגין דבד אתעבד (דף קיג ע"ב) ניסא לא אתעבד פלו ניסא ופלנו דינה, אלא פלא בחדא, או ניסא או דינה.

אמר לו רבי יוסי, ולא, זהה בזמנא דבקע קודשא בריך הוא ימא לישראל תה קרע ימא לאין ואולין ביבשתא, ומיא הו תבין מסתרא אחרא וטבעין לאין ומtain, ואשתכח ניסא הכא ודינה הכא פלא בחדא.

אמר ליה וזה הוא דקשיא קמיה, כד קודשא בריך הוא עביד דינה וניסא בחדא, לאו באתר חד ולא בביתא חדא (דאשתכח פלא בחדא), ואי אתעבד קשיא קמיה,

הנה אני פותח את
כברותיכם והעליתיכם אתכם
מקברותיכם עמי והבאתי
אתכם אל ארמת ישראל.
מה כתיב אחריו ונתרתי רוחי
בכם וחיתתכם.

רבי פנחים אמר הנשמה
גטלה מפה הבבוד שהוא
הראש בדק אמר (שיר השירים ז)
ראש עלייך בברמל. ודרת
ראש בארגמן זו היא
הנשמה שהיא דלת הראש.
מלך אסור ברכמים הוא
הגוף שהוא אסור בקרים.
זהו הגוף וזה שרה וזה
מלך. וקודשא בריך הוא
פוקד למועד אשר דבר
אליו הדא הוא דברך ווי
פקד את הגוף לזמן הידוע
שבו יפקוד הצדיקים.

אמר רבי פנחים עתיד
הקדוש ברוך הוא ליפות
לגוף הצדיקים לעתיד לבא
ביפוי של אדם הראשון

זהו לעילא לא אתבעיד
כל אלא בשלימנו כחדא או
ニסא או דינה באתר חד
ולא בפלוגה.

בגין לכך לא עבד קודשא
בריך הוא דינה
בחיביא עד דاشתלימו
בחוביה הדא הוא דברך,
(בראשית טו) כי לא שלם עון
הأمורי עד הנה. וכתיב (ישעה
ז) בסאסאה בשלחה
תריבגה. ועל דא הו אסטין
לייה ליהושע דיתוקד בהו,
עד דאמר ליה (זכריה ג) יגער
י בך השטן. מאן אמר ליה,
דא מלך יי' (ואתember ויאמר יי' אל
השטין).

ואין תימא וכי אמר יי' אל
השטין יגער יי' בך וגוי.
תא תז, הבי נמי למשה
בסנה דברך, (שמות ג) וירא

בשְׁנָגְנָס לִפְנֵן עֲדֹן, שֶׁנָּאָמַר
(ישעה נט) וְנַחַד יְיָ תָּמִיד וְנוּ
וְהִיִּת בְּנֵנו רֹוחָ. אָמַר רַבִּי לְוי
הַנְּשָׁמָה בְּעֻזָּה בְּמַעַלְתָּה
נִזְוַגְתָּ בְּאֹור שֶׁל מַעַלָּה
וּמַתְלֵבָשָׂת בּוּ, וּבְשַׁתְכָנָס
(ונשתרש) לְגֻפָּךְ לְעַתִּיד לְבָא
בְּאוֹתוֹ הָאָור מַטְשָׁת תְּבָנָס,
וְאֹזִי הַגּוֹפָן יָאִיר בְּזֹהָר
הַرְקִיעַ הַרְאָה הוּא דְבָתִיב,
(דְּנִיאָל יט) וְהַמְשִׁפְילִים יְזִהְרוּ
בְּזֹהָר הַרְקִיעַ, וַיְשִׁינוּ בְנֵי
אָדָם דְּעָה שְׁלֵימָה שֶׁנָּאָמַר
(ישעה יא) כִּי מֶלֶאָה הָאָרֶץ
דְּעָה אֶת יְיָ. מַנָּא לְזֹהָר,
מִמָּה דְבָתִיב וְנַחַד יְיָ תָּמִיד
וְהַשְּׁבִיעָה בְּצָהָצָות נְפָשָׁה.

זה אָור שֶׁל מַעַלָּה,
וְעַצְמוֹתֵיךְ יְחִלֵּז זה וְפָקִידת
הַגּוֹת. וְהִיִּת בְּנֵנו רֹוחָ
וּבְמָוֹצָא מִים אָשָׁר לֹא יְכֹזֶבּ
מִימָיו. זֶהוּ דְעַת הַבּוֹרָא
יְתִבְרֵךְ, וְאֹזִי יְדַעַו הַבְּרִיות
שְׁהַנְּשָׁמָה הַגְּבָנָת בְּהָם
שַׁהְיָה גְּשָׁמָת הַחַיִם גְּשָׁמָת

מֶלֶךְ יְיָ אֱלֹיּו בְּלֵבֶת אָשָׁה.
וְכִתְיב וַיַּרְא יְיָ כִּי סָר
לְרֹאֹת. לְזַמְּגִינָן מֶלֶךְ יְיָ
וְלְזַמְּגִינָן מֶלֶךְ וְלְזַמְּגִינָן יְיָ.
וּבְגִין כֵּךְ אָמַר לֵיה יְגַעַר יְיָ
בְּךְ הַשְּׁטָן וְלֹא אָמַר הַגְּנִי
גּוֹעֵר בְּךְ.

תָא חֹזֵי, בְּגַוְונָא דָא בְּיוּמָא
דְאָשְׁתְּבָחָה דִינָא
בְּעַלְמָא, וְקוֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יִתְיַב עַל פְּרָסִיָּא דְדִינָא,
כְּדִין אָשְׁתְּבָחָה הָאִי שְׁטָן
דְאָסְטִי לְעִילָא וְתַתָּא,
וְאָשְׁתְּבָחָה אַיְהוּ לְחַבְלָא
עַלְמָא וְלִיטָל בְּשִׁמְתִין.
רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוּה יִתְיַב וְלַעַי
בְּאָוְרִיִּתָא, וְהָוּה
מְשַׁתְדֵל בְּהָאִי קָרָא (דברים כא)
וְלִקְחוּ זְקִנִּי הָעִיר הָהִיא
עֲגַלָּת בְּקָר וְגוּ וְעַרְפּוּ שְׁמָ
אַת הַעֲגָלָה בְּנַחַל. וְדִינָא

התענוגים **שהיא** קבלה
תענוגים מלמעלה ומידנת
לגוף והפל תמהם בה
ואומרים (שיר השירים ז) מה
יפות ומה נעמת אהבה
בתענוגים. זו היא הנשמה
לעתיד לבא.

אמר רבי יהודה תא חוי,
שבך הוא דכתיב, (שיר השירים
ז) מלך אסור ברחותים.
ובכתיב בתריה מה יפית ומה
נעמת. ואמר רבי יהודה
באותו ומן עתיד הקדוש
ברוך הוא לשמה עולמו
ולשםך בבריותיו שנאמר
(תהילים ק) ישמח כי במעשו.
ואנו יהי שחוק בעולם מה
שאין עבשין, דכתיב, (תהילים
כב) או יפלא שחוק פניו וגנו.
הרא הוא דכתיב והתאמיר
שרה צחוק עשה לי אלהים.
שאו עתידים בני אדם
לומר שירה שהוא עת
שוחק. רביABA אמר היום
שישמה הקדוש ברוך הוא

אייה בקופיץ לערפָא לה.
אמר ליה רבי אלעזר האי
למי אצטראיך.

בכה רבי שמעון, אמר,
ווי לעלמא דאתמשך
בתר דא. דהא מן ההוא
יומא דההוא חוויא (דף קיד ע"א)
בישא דאתפתח ביה אדם
שליט על אדם ושליט על
בני עלמא, אייה קאים
למסטי עלמא ועלמא לא
יכיל לנפקא מעונשיה עד
דייתி מלכאה משיחא ויוקים
קודשא בריך הוא לדמייכי
עפרא דכתיב, (ישעה כ) בלע
המות לנצח וגוי וכתיב,
(זכריה י) ואת רוח הטמאה
העבר מן הארץ. ואייה
קאים על עלמא דא למיטל
בשפתין דכל בני נשא.
ותא חזי הא כתיב (דברים כא)

עם בריותיו לא היתה שמחה במוות מיום שנברא העולם, והצדיקים הנשאים בירושלים לא ישבו עוד לעפרם בכתב, (ישעה ד) והיה הנשאר בצyon והנותר בירושלם קדוש יאמר לו. הנותר בצyon ובירושלם ריקא.

אמר רבי אחא אם בן עירין אונן, אלא כל אונן דاشתארו בארעה קהישא דישראל דינא דלהון בירושלם ובצyon לבל דבר. מלמד דכל ארץ ישראל בכלל ירושלם היא, ממושמע בכתב, (ויקרא ט) וכי תבוא אל הארץ הפל בכלל. רבי יהודה ברבי אלעזר שאל לרבי חנניה, אמר לו מתים שעמיד הקדוש ברוך הוא להחיותם, למה לא יהיב נשמה חזון באתר דאתקברו תמן וייתן לאחיה בארעה דישראל.

כי ימצא חלל וגוי תא חזין, כל בני עלמא על ידי מלאך המות נפקא נשמתיהו. אי תימא דבר נש דא על ידא דההוא מלאך המות נפק נשמתיה, לאו הכי. אלא מאן דקטיל ליה, אפיק נשמתיה עד לא מטה זמגניה לשולטאה בית ההוא מלאך המות.

ובגין כה ולא רץ לא יכפר וגוי ולא רץ דילן. ולא כי לוון דקאים איהו למיסטי עלמא למגנא ולקטרגא פדר כל שכן דגוזין מיגניה מה דאית ליה לנטלא. וקדשה בריך הוא חייס על בניו, ובгин כה קרבין על האי עגלא, בגין לתקנא עמייה מה דאתגטיל היה נשמתה דבר נש

אמֶר לו נְשָׁבֵע הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
הוּא לְבִנּוֹת יְרוּשָׁלָם וְשַׁלָּא
תָּהַרֵּס לְעוֹלָמִים, דָּא מֵרַבֵּי
יְרֻמִּיה עַתִּיד הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
הוּא לְחַדֵּשׁ עוֹלָמוֹ וְלְבִנּוֹת
יְרוּשָׁלָם וְלְהוֹרִידָה בְּנָוִיה
מַלְמָעָלה (ס"א בְּנֵין) בְּגִינַּן
שֶׁלָּא יָהִרְסָם, וּנְשָׁבֵע שֶׁלָּא
תָּגַלְהָ עוֹד בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל,
וּנְשָׁבֵע שֶׁלָּא יָהִרְסָם בְּגִינַּן
יְרוּשָׁלָם, שֶׁנָּאָמָר (ישעיה סב)
לֹא יָאָמֵר לְךָ עוֹד עֲזֹובָה
וְלֹא רְצֵד לֹא יָאָמֵר עוֹד
שְׁמַמָּה.

וּבְכָל מָקוֹם שָׁאַתָּה מוֹצָא
לֹא לֹא, הִיא שְׁבוּעָה, הַדָּא
הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית ט) וְלֹא
יִבְרַת בֶּל בְּשֶׁר עוֹד מִפְּנֵי
הַמְּבּוֹל וְלֹא יְהִי עוֹד מְבּוֹל
וְגוּ וּבְתִּיב, (ישעיה ט) אֲשֶׁר
נְשָׁבַעֲתִי מַעֲבָר מֵי נַחַ. מִבָּאָן
שֶׁלָּא לֹא, שְׁבוּעָה. וּמַן לֹא
אַתָּה שׁוֹמֵעַ הָן. וְעַתִּיד
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְקַיִם
עוֹלָמוֹ קַיִם שֶׁלָּא תָּגַלְהָ

מִבַּיה, וְלֹא יִשְׂתַּבֵּחַ מַקְטְּרָגָא
עַל (ד"א ל"ג קְרִיבִין בְּהָאִי)
עַלְמָא.

וּרְזֹא עַלְאָה תְּגִינַּן הַכָּא:
שָׂוֹר פְּרָת, עֲגָל עֲגָלָה,
כָּלָהו בְּרֹזֹא עַלְאָה אֲשַׁתְּכָחִין,
וּבְגִינַּן כֶּפֶח בְּדָא מַתְּקִנִּין לִיהְ,
וְדָא הוּא דְּכַתִּיב, (דברים כא)
יַדְינוּ לֹא שְׁפָכָה אֶת הַדָּם
הַזֶּה וְגוּ לֹא שְׁפָכָה וְלֹא
גְּרִימִנָּא מִתְּתִיה, וּבְדָא לֹא
אֲשַׁתְּכָחַ מַקְטְּרָגָא עַלְיִיהִי,
וּבְכָלָא יַהְיֵב קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ
עִיטָּא לְעַלְמָא.

תָּא חֹזֵי, בְּגֹונָא דָא בַּיּוֹם
רָאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם
הַפְּפּוֹרִים דְּדִינָא אֲשַׁתְּכָחַ
בְּעַלְמָא, אֵיתָהו קָאִים
וּיְשָׂרָאֵל בְּעִין
לְקְטָרָגָא בְּשׁוֹפֵר,
לְאַתְּעָרָא קֹול דְּכַלְיל
וְלֹא תַּעֲרָא

בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִּהְרַס
בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְפִיכָּךְ
אֵין מִקְבָּלֵין נִשְׁמַתָּן אֶלְאָ
בַּمְקוּם קִיּוֹם לְעוֹלָמִים, כִּי
שְׁתְּהִיה הנְשָׁמָה קִיּוֹמָת
בְּנוֹף לְעוֹלָמִים, וְדֹא הוּא
דְּכַתִּיב הנְשָׁאָר בְּצִיּוֹן
וְהַנּוֹתֵר בֵּירֹשֶׁלָּם קָדוֹשׁ
יֹאמֶר לוֹ וְגוֹ.

אמר רבי חזקיה מה בא (מקרא
הוא) הוּא קָדוֹשׁ יְרוֹשָׁלָם
קָדוֹשׁ הַנּוֹתֵר בָּה קָדוֹשׁ. הוּא
קָדוֹשׁ, דְּכַתִּיב, (ישעה ו) קָדוֹשׁ
יִצְבָּאוֹת. וּבְתִיב, (חוּשׁ יא)
בְּקָרְבָּן קָדוֹשׁ. יְרוֹשָׁלָם
קָדוֹשׁ, דְּכַתִּיב, (קהילת ח)
וּמִטְקוּם קָדוֹשׁ יְהִילָּבוֹ. הַנּוֹתֵר
בָּה קָדוֹשׁ, דְּכַתִּיב, (ישעה ד)
וְהִיא הנְשָׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר
בֵּירֹשֶׁלָּם קָדוֹשׁ יֹאמֶר לוֹ.
מִה קָדוֹשׁ הַרְאָשׁוֹן קִיּוֹם אֲרָ
הַשָּׁאָר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קִיּוֹם.
אמר רבי יצחק מאיר דכתיב,
(וכירה ח) עוֹד יִשְׁבּוּ וְקָנִים
וּקְנֹות בָּרְחוֹבוֹת יְרוֹשָׁלָם

בָּאָשָׁ"א וּמִי"א וּרוֹחַ"א
וְאַתְּעַבֵּידוּ חַד, וְלֹא שְׁמַעַא
הַהְוֵא קֹול מָגָו שׁוֹפֵר.
וְהַהְוֵא קֹול סְלִקָּא עַד אַתְּרָ
דְּכָרְסִיָּא דְּדִינָא
יִתְבֹּא וּבְטַשׁ בָּה וּסְלִקָּא. בֵּין
דִּמְטָא הָאֵי קֹול מִתְתָּא, קֹול
דִּיעָקָב אַתְּתָקָן לְעַילָּא,
וּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף קיד ע"ב)
אַתְּעַר רְחַמִּי, דְּהָא פְּגֻוָּנָא
דִּיְשְׁرָאֵל מִתְעַרְיִ לְתִתְתָּא קֹול
חַד פְּלִיל בָּאָשָׁ"א וּרוֹחַ"א
וּמִי"א דְּגַפְקִי כְּחַדָּא מָגָו
שׁוֹפֵר, הַכִּי גַּמְיִ אַתְּעַר
לְעַילָּא שׁוֹפֵר. וְהַהְוֵא קֹול
דְּכָלִיל בָּאָשָׁ"א וּמִי"א
וּרוֹחַ"א אַתְּתָקָן, וְגַפְקִ דָּא
מִתְתָּא וְדֹא מַעַילָּא,
וְאַתְּתָקָן עַלְמָא וּרְחַמִּי
אַשְׁתְּבָחוֹן.
וְהַהְוֵא מַקְטַרְגָּא אַעֲרָבָא

וְאִישׁ מְשֻׁעַנְתּוֹ בְּיַדְךָ מְרוֹב יְמִים. מַאי טִיבוֹתָא דָא (פְּדִי) לְמַיְזֵל כְּדִין דְּכַתִּיב וְאִישׁ מְשֻׁעַנְתּוֹ בְּיַדְךָ. אֶלָּא אָמַר רַبִּי יִצְחָק (קלה א) עֲתִידִים הַצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא לְהַחִיּוֹת מַתִּים כְּאַלְיָשָׁן הַגְּבִיא, דְּכַתִּיב, (מלכים ב ד) וְקַח מְשֻׁעַנְתּי בְּיַדְךָ וְלֹךְ. וְכַתִּיב וְשָׂמַת מְשֻׁעַנְתּי עַל פָּנֵי הַגָּעָר. אָמַר לֵיה קָוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא דָבָר שְׁעַתִּידִים לְעַשׂוֹת הַצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא אַתָּה רֹצֶחֶת עַבְשִׁיו לְעַשׂוֹת, מַה בְּהַטִּיב וְיִשְׁם אֶת הַמְשֻׁעַנְתּה עַל פָּנֵי הַגָּעָר וְאַין קוֹל וְאַין עֲזָנה וְאַין קָשֶׁב. אֶבְלָל הַצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא עַלְהָה בִּידָם הַבְּטַחָה זוֹ, דְּכַתִּיב, (זבירה י) וְאִישׁ מְשֻׁעַנְתּוֹ בְּיַדְךָ כְּדִי לְהַחִיּוֹת בּוֹ אֶת הַמְתִים (מה מַתִּים אָזְטָם) מַהְגִירִים שְׁגַתְגִירִיו מְאוֹמוֹת הָעוֹלָם דְּכַתִּיב בְּהֵו יְשֻׁעָה סָה בִּי הַגָּעָר בְּן מָאָה שָׁנָה יְמוֹת

דְּחַשֵּׁב לְשִׁלְטָה בְּדִינָה וּלְקַטְרָגָא בְּעַלְמָא, וְחַמִּי דְּמַתְעָרִי רְחַמִּי, כְּדִין אַעֲרָבָב וְאַתְשָׁשׁ חִילִיה וְלֹא יְכַל לְמַעַבְדָ מִידִי, וּקְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דָאֵין עַלְמָא בְּרַחְמִי, דָאֵי תִימָא דְּדִינָא אַתְעָבִיד, לֹאֹו הַכִּי, אֶלָּא אַתְחָבָרוּ רְחַמִּי בְּדִינָא, וּעַלְמָא אַתְדַן בְּרַחְמִי.

תָא חֹזֵי, בְּתִיב, (תְּהִלִים פא) תָקֻעוּ בְּחַדְשׁ שׁוֹפֵר בְּפֶסֶחֶת לִיּוֹם חִגְנוּ דְּאַתְפֵסִיא סִיחָרָא. דָהָא כְּדִין שְׁלַטָא הָאֵי חִיוִיא בִּישָא וַיְכַל לְבַזְקָא עַלְמָא, וּכְדִ מַתְעָרִי רְחַמִּי, סְלַקָא סִיחָרָא וְאַתְעָברָת מַתְמָן, וְאִיהוּ אַתְעָרָבָב וְלֹא יְכַל לְשִׁלְטָה, וְאַתְעָבָר דָלָא יְתַקְרֵב תָמָן, וְעַל דָא בִּיּוֹם

וְהַחֲוֹטָא בֵּן מֵאָה שָׁנָה
יִקּוֹלֶל. אָמֵר רַبִּי יִצְחָק
סּוֹפִיה דָּקָרָא מָכוֹנָה דְּכַתִּיב
מְרוֹב יָמִים.

דָּבָר אַחֲר וְתַאֲמֵר שָׂרָה
אָחוֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים.
בְּתִיב, (ישעיה ט) שְׁמָחוֹ אָת
יְרוֹשָׁלָם וְגִילּוֹ בָּה כָּל
אַהֲבָתָך שִׁישׁוֹ אַתָּה מִשׁוֹש
כָּל הַמְתַאֲבָלִים עֲלָיו. אָמֵר
רַבִּי יְהוֹדָה לֹא הִתְהַשֵּׁמֶה
לִפְנֵי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מִיּוֹם
שְׁגָבָרָא הָעוֹלָם, בָּאוֹתָה
שְׁמָה שְׁעִתִיד לְשִׁמְוחָ עִם
הַצְדִיקִים לְעַתִיד לְבוֹא. וּכְל
אַחֲר וְאַחֲר מְרָאָה בְּאַצְבע
וְאָמֵר (ישעיה ס) הַגָּה אֱלֹהִינוּ
זֶה קְוִינָנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעָנוּ זֶה יְיָ
קְוִינָנוּ לוֹ נְגִילָה וְגִשְׁמָה
בְּיִשּׁוּעָתו. וּבְתִיב, (ישעיה יט)
זָמְרוּ יְיָ בַּי גִּאות עָשָׂה
מִזְדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ.

רַבִּי יוֹחָנָן אָמֵר לֹא חִזְינָן
מִאֵן דָּפְרִישׁ הָאֵי מֵהָכְדוֹד
מְלָכָא דָּאָמֵר (תהלים ק)

רָאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֵי לֻעְרַבְבָא
לִיה בְּמַאֲן דָּאַתְעַרְ מִשְׁגַתְיָה
וְלֹא יַדַּע כָּלּוֹם.

בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים בְּעֵי לְנִיְחָא
וְלֹמַעַבְדָ לִיה בְּנִיְחָא
דְּרוֹחָא בְּשָׁעֵיר דְּקָרְבֵין לִיה,
וּכְדִין אַתְהַפֵּך סְפִיגּוֹרִיא
עַלְיָהוּ דִיְשָׁרָאָל, אַבְל
בַּיּוֹמָא דָרָאשׁ הַשָּׁנָה
אַתְעַרְבָבָ דְלָא יַדַּע וְלֹא
יַכְיל לְמַעַבְדָ כָּלּוֹם. חִמֵי
אַתְעַרְוִתָא דְרַחְמִי סְלָקִין
מִתְתָא, וּרְחַמִי מְלַעַיָּא
וּסְיָהָרָא סְלָקָא בִּינִיְהוּ. כְּדִין
אַתְעַרְבָבָ וְלֹא יַדַּע כָּלּוֹם
וְלֹא יַכְיל לְשַׁלְטָתָה.
וּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָן לְהֹז
לִיְשָׁרָאָל בְּרַחְמִי,
וְחִיִּים עַלְיָהוּ וְאַשְׁתַבָּח לְהֹז
זָמְגָא כָּל אָגָנוּ יְיָ יוֹמִין דִבְין
רָאשׁ הַשָּׁנָה לִיּוֹם הַכְּפֹרִים

לְקַבֵּל אֶל אָפָון דִתְיִבֵין
קְמִיה וּלְכִפְרָא לֹזֶן מַחֲבוּבֵיהוּ
וּסְלִיק לֹזֶן לִיוּמָא דְכִפּוּרִי.
וְעַל דָא בְּכוֹלָא קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא פְקִיד לֹזֶן
לִיְשָׂרָאֵל לְמַעַבֵּד עַוְבָּדָא
בְגִינַן דָלָא יְשָׁלוֹט עַלְיִיהוּ
מַאן דָלָא אַצְטְרִיךְ, וְלֹא
יְשָׁלוֹט עַלְיִיהוּ דִינָא, וְיַהֲוֹן
כְלַהֲוֹן זְפָאַין בָּאַרְעָא (דף ג' ע"א)
כְרַחְימָוּ דָאָבָא עַל בְנֵין,
וּכְבוֹלָא בְּעַוְבָּדָא וּבְמַלְיָין
תְלִיאָ, וְהָא אַזְקִימָנָא מַלְיָין.
וַיְיִפְקַד אֶת שָׂרָה פָאָשֵר
אָמָר, דְכִתְיבָה לְמַזְעֵד אָשׁוּב
אַלְיכָךְ בְּעֵית חִיה וְלִשְׁרָה בָן.
וְתַגְנִינוּ פְקַד אֶת שָׂרָה,
פְקִידָה לְגַוְקָבָא, זְכִירָה
לְדַכְוִרָא, וּבְגִינַן כָךְ וַיְיִפְקַד
אֶת שָׂרָה, פָאָשֵר אָמָר,
דְכִתְיבָה שׁוּב אָשׁוּב אַלְיכָךְ

תְסִתְיר פָנִיךְ יְבָהְלוֹן וְגַנוּ.
מִבָּאוֹן שָׁאיַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הֽוּא עֲוֹשָׂה רְעוֹה לְשׁוּם אָדָם,
אַלְאָ בְּשָׁאיַן מוֹשְׁגִּיחַ בּוּ הוּא
בָּלָה מַאֲלִיו, דְכִתְיבָה תְסִתְיר
פָנִיךְ יְבָהְלוֹן תּוֹסֵף רְוִיחָם
יְגַנוּעַיְוֹן וְגַנוּ. וְאַחֲרֵךְ (תְהִלִים
ק) תְשִׁלֵחַ רְוִיחָם יְבָרָאוֹן וְגַנוּ.
וְאַחֲרֵךְ (תְהִלִים ק) יְהִי בְבֹוד
יְיִלְעָזֶל יְשָׁמַח יְיִי בְמַעַשָּׁיו.
וְאַזְוֵי הַשְׁחֹוק בְּעוֹלָם דְכִתְיבָה,
(תְהִלִים קכ) אָנוּ יִמְלָא שְׁחֹוק
פִינּוּ וְלִשְׁוִיגּוּנוּ רְגֵנה. הַדָּא הוּא
דְכִתְיבָה וְתָאָמָר שְׂרָה צָחָק
עָשָׂה לִי אֱלֹהִים לְשָׁמוֹחַ
בִּישׁוּעָתוֹ.

רַבִּי חִיָּא אָמָר תָא חִזּוּ, עַד
שְׁהַגּוֹתָה עוֹמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה
הֽוּא חִסְרָה מִן הַתְּשִׁלּוּם,
לְאַחֲרֵשׁ הַשְׁוֹאָה צְדִיק וְדוֹלָה
בְּדָרְכֵי יוֹשֵר וּמִת בְּיוֹשְׁרוֹן,
נִקְרָא שְׂרָה בְּתְשִׁלּוּמוֹ, הָגִיעַ
לְתְּתִיחַת הַמִּתְהִימָּה הַוָּא שְׂרָה,
כְּרִי שְׁלָא יָמְרוּ שְׁאַחֲרֵה הַוָּא,
שְׁהַחִיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא.

לאחר שהוא חי, ושם עם השכינה וublisher הקדוש ברוך הוא היגן מן העולם בכתב, ישעה ט בלו' המות לנצח ומחה יי אלhim דמעה מעל כל פניהם וגוי. אמי נקרא יצחק, בשבי' האחוק והשמחה שיחיה לאזכרים לעתיד לבא.

רבי יהודה אתה לההוא אחר ר' בקר חנוץ, שדרו ליה תקרובתא כל בני מאתא, על לנויה רבי אבא, אמר ליה אימתי ליזיל מר, אמר ליה אפרע מה דיברו לי בני מאתא ואיזיל, אמר ליה לא ליהוש מר להאי תקרובתא לאורייתא הויא דעבדו, ולא יקבלו מנק בלו', אמר ליה ולא מקבלי ملي דאוריתא, אמר אין. אותו כל בני מאתא. אמר ליה רבי יהודה כל הון מארי מתייבתא, אמר ליה, אי אית מאן דלא יאות למתיב הכא ליקום

בעת חיה וגוי, מהכא משמע דבר (קב ב) ויאמר שוב אשוב אליך, ויאמר סתם, דאייה תה ולא שליח אחרא: ויעש יי לשירה וגוי. כיון דבר ויעש יי לשירה. אלא הבי תנין דאבא דעובדי דקדשא בריך הוא מההוא נהר דנגיד ונפיק מעון אייה, ואיה בשמהון דעתיקיא, ואיה מזלא דכל ברכאן טבאן וGESMI ברכאן בזלי מגיה ומתמן בטקי, בכתב להשכות את הגן, דאייה מזיל ומשקה מעילא למתא, בגין דבני (נשא) בהאי (קפא א) מזלא תלין ולא באתר אחרא. ועל דא כתיב ויי פקד את שרה

וְלִיזַׂיל. קָם רַבִּי אֶבֶא
וְאֶבֶדְיָל מִנְיָהוּ עֲשָׂרָה דַי
יַקְבְּלוּן מִנְיָה, אָמֵר לְהֹזֶה
יַתְּבוּ בְּהַדִּי נִבְרָא רְבָא
דָנָא, וְאַנְאָוְן וְאַנְנוּ נִקְבְּלָה
לְמַחְרֵבָה עַמִּיה. אַזְלָגָן
וְאַנְנוּ עֲשָׂרָה דְאַשְׁתָּאָרוֹ
עַמִּיה יַתְּבוּ (אַנְנוּ עֲשָׂרָה) וְלֹא
אָמֵר בְּלֹום, אָמְרוּ לֵיהֶ אֵי
רְעוּתִיה דָמָר נִקְבְּלָה אַפִּי
שְׁכִינַתָּא. אָמֵר לְהֹזֶה וְהָא רַבִּי
אֶבֶא לִיתְהָא, שְׁדָרוֹ
בְּהַדִּיה וְאַתָּא.

פֶתַח וְאָמֵר וַיְיַקְרֵב אֶת
שְׁرָה בְּאַשְׁר אָמֵר. מַאי
שְׁנוּיָה הוּא הַבָּא, הוּא לֵיהֶ
לְמִימָר וַיְיַזְרֵר אֶת שְׁרָה
בְּמַה דָאָמֵר (בראשית ל) וַיַּזְרֵר
אֱלֹהִים אֶת רְחֵל. דָאַין
פֶקְדָה אֶלְאָא עַל מַה דְהֹוּה
בְקָדְמִיתָא. אֶלְאָא בְקָדְמִיתָא
הֹוּה, דְכְתִיב שׁוּב אֲשִׁׁיבָה
אֶלְיךָ בְּעֵת חִיה, וְעַל אָתוֹ
עַגְגָן נִאָמֵר שְׁפָקָד עַבְשִׁיוֹן,
מִשְׁמָעָ דְכְתִיב בְּאַשְׁר אָמֵר,

פֶקְדָה בְלַחוּדוֹי.
וַיְעַשׂ יְיָ לְשָׁרָה. עֲשִׂיָּה
אֵיהוּ לְעִילָא מְהָאִי
דָרְגָא (קִיבָב) כִּמְהָ דְאַפְמָר
דָהָא בְמַזְלָא תְלִיָּא, וְעַל
דָא בָּאָן פֶקְדָה וְכָאן
עֲשִׂיָּה. וּבְגִין כֵּה אָמֵר יְיָ וַיְיַ
וְכָלָא חַד. רַבִּי אַלְעֹזֶר פֶתַח
וְאָמֵר (תְהִלִּים קְכָבָד) הַנְּהָה נְחַלָּת יְיָ
בָּנִים שְׁכָר פְרִי הַבָּטָן. הַנְּהָה
נְחַלָּת יְיָ, אֲחַסְנָתָא
לְאַתְאַחֲדָא בַיִן דָלָא יַתְעַבֵּר
מִינָה לְעַלְמָין, דָבָר נְשָׁזְכִי
לְבָנִין בְּהָאִי עַלְמָא זָכִי בְּהָוָה
לְמַיעֵל לְפִרְגּוֹדָא בְעַלְמָא
דָאַתִי. בְגִין דְהַהּוֹא בְּרָא
דְשְׁבִיק בָר נְשָׁזְכִי בְּיִה
בְעַלְמָא דָא, אֵיהוּ יְזִכִּי לֵיהֶ
לְעַלְמָא דָאַתִי, זָכִי לְאַעֲלָא
בְּיִה לְנְחַלָּת יְיָ. מְאַן נְחַלָּת
יְיָ, דָא אֶרְץ הַחַיִים. וְתַכִּי

דְּאֶלְמַלְאָ לֹא נִאמֵּר בְּאַשְׁר
אָמֵר לִימָא זְכִירָה, אֲבָל
פְּקָד הַהִיא מֶלֶת דָּאָמֵר
לְמוֹעֵד אָשָׁוֹב אַלְיָה.

לְבַתֵּר אָמֵר הַכִּי, הָאִי צְדִיק
דוֹכֵי לְמַיִּסְקָ לְהַהְוָא יִקְרָא
עַלְתָּה, דִּיוֹקְנִיהָ מִתְפָּתָח
בְּכָרְסִי יִקְרִיחָה, וּבָן לְכָל
צְדִיק וְצְדִיק דִּיוֹקְנִיהָ לְעַלְלָא
בְּדַהְוָה לְתַתָּא לְאַבְטָחָא
לְהַהְיָא נִשְׁמְתָא קְרִישָׁא.

וְהַיָּנוּ דָאָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן, מַאי
דְּבָתִיב, (חַבּוֹקָק ג) שְׁמַשׁ יְרֵחַ
עַמְד זְבַלָּה, דּוֹהָרָן גּוֹפָא
וְנִשְׁמְתָא דְּקִיּוּמִין בְּאַדְרָא
קְרִישָׁא עַלְתָּה דְּלִיעַלָּא
בְּדִיּוֹנָא הַהְוָה קָאִים
בְּאַרְעָא, וְהַהְיָא דִיּוֹנָא (ס"א
מְזוֹנָה) מִמְּזֻונָה הַגְּנָאת
נִשְׁמָתָא, וְהַהְיָא עַתִּידָה
לְאַתְלִבָּשׂ בְּהָאִי גְּרָמָא
הַאֲשָׁתָּאָר בְּאַרְעָא, וְאַרְעָא
מִתְעַבֵּר מְגִנָּה וּטְפֵל טִינָּה
לְבָרָא, וְדָא הוּא הַאֲתָקָרִי
קְרִישָׁה.

קָרָא לְהָ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
דְּאֵיהִי אָרֶץ הַחַיִּים.

דָּוֹד מַלְכָא (קָרָא לִיהְיָה) **נִחְלָת יְיָ**

דְּבָתִיב, (שְׁמוֹאֵל אַבָּו) **כִּי**
גִּרְשָׁוֹנִי הַיּוֹם מִהְסַתְּפָה
בְּנִחְלָת יְיָ לִאמְרָ לְךָ עֲבָד
אֱלֹהִים אֶחָרִים, וּבְגִינַּן כֵּה
הַבְּנָה נִחְלָת יְיָ (דף קטו ט"ב) **בְּנִים.**
מְאוֹ אָזְבִּי לִיהְיָה לְבָרָ נְשָׁה.
בְּגִינַּן. אֵי זְכִי בְּהָוָ בְּהָאִי
עַלְמָא, שְׁכָר פְּרִי הַבְּטָן,
אֲגָרָא וְחוֹלְקָא טְבָא בְּהָהִיא
עַלְמָא, בְּהַהְוָא אִיבָּא דְּמַעֲוִי
אִיהְוָ דּוֹכֵי בָּר נְשָׁ בְּהַהְוָא
עַלְמָא בְּהָגָן.

תָּא חֹזֵי, הַבְּנָה נִחְלָת יְיָ
בְּנִים. יְרוֹתָא וְאַחֲסָנָתָא
דְּאִיבָּין דְּעוֹבְדָוִי דְּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא מְלַעַילָּא אִיהְוָ
מְאַלְגָּא דְּחִיִּי, דָּהָא מַתְמָן
זְכִי בָּר נְשָׁ לְבָנִין כְּמָא דְּאַתָּ

ובך קיימא דיויקנא היה
דלוילא, אתה בכל ירחא
לסגדא קמי מלבא קדיישא
בריך הוא דכתיב, (ישעה ס)
והיה מדי חדש בחרשו.
והוא מבשר ליה ואמר
למועד אשוב אליך, להו
ומן הדעתיד לאחיה מיתיא
עד דאתפרקת להו ומנא
במה דאתבשר הרא הוא
דכתיב וי פקד את שרה
באשר אמר. וההוא יומא
דתדי קודשא בריך הוא
בעובדיו הרא הוא דכתיב,
(תהלים ק) ישמח יי במעשיו.
אמר ליה רבי אבא נימא לו
מר על פרשתא לברת, אמר
יאוט לבון למפתח פרשתא
דא. פתח ואמר ויהי אחר
הברים האלה והאללים
נשה את אברם וגוי ויאמר
קח נא את בנו את יחידך
אשר אהבת וגוי. הבא אית
לאסתכלא האי אומנא
דאפיק בספא ממוקרא

אמר, (הושע ז) מمف' פריך
במצא. מה כתיב, (תהלים קכז)
אשרי הגבר אשר מלא את
אשפטו מהם לא יבושו וגוי.
אשרי בעלה מא דין ואשרי
בעלמא דאתה.
לא יבושו כי ידברו את
אויבים בשער. אלא
אויבים בשער. אין
מאריהון דдинין, דבר
בשותה נפקת מהאי עלמא,
במה אבינו מריהון דдинין
דזמיןין קמייה, עד לא יעול
לדוכתיה בשער בהו
תרעה דיעיל תמן, בגין
דמשוגין שביק בהאי
עלמא ובгинיהון יוצי בהו
עלמא ועל דא לא יבושו כי
ידברו את אויבים בשער.
רבי יהודה ורבי יוסף הו
אזרלי בארכא. אמר ליה רבי

דָּאֲרָעָא, מַאי עַבֵּד.
 בְּקַדְמִיתָא מַעֲיִיל לֵיהּ בְּנֹור
 דָּלִיק עַד דְּגַפֵּיק מַגִּיהּ כֵּל
 וּוְהָמָא דָּאֲרָעָא, וְהָא
 אֲשֶׁתָּאָרָת בְּסֶפֶא אָבֵל לֹא
 בְּסֶפֶא שְׁלִימִתָּא, לְבַתְרַ מַאי
 עַבֵּיד, מַעֲיִיל לֵיהּ בְּנֹרָא
 בְּדַבְּקַדְמִיתָא וּמַפֵּיק מַגִּיהּ
 סְמִיעִיפִי בְּמָא דָאת אָמֵר,
 (משלוי כה) הָנוּ סִינִים מַבְּסִפְתָּא
 וְנוּ וּבְדִין הוּא בְּסֶפֶא

שְׁלִימִתָּא בְּלֹא עַרְבּוּבִיא.
 כֵּד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעֲיִיל
 הָאֵי נוֹפָא תְּחוֹת אַרְצָא עַד
 דְּמַתְּרַכְבָּה בּוֹלִיהּ וּנְפֵיק מַגִּיהּ
 כֵּל וּוְהָמָא בַּיְשָׁא, וּאֲשֶׁתָּאָרָת
 הַהְוָא תְּרוּוד רַקֵּב וְאַתְּבִּנִי
 נוֹפָא מַגִּיהּ, וְעַד בְּעַזְןָה הוּא
 נוֹפָא לֹא שְׁלִימִם.

לְבַתְרַ הַהְוָא יֻמָּא רְבָא
 דְּבַתִּיבָ, (זכריה ז) וְהִיה יוֹם
 אֶחָד הוּא יָדַע לֵי לֹא יוֹם
 וְלֹא לִילָה, מַתְּטַמְרֵן בְּלָדוֹ
 בְּעִפְרָא בְּדַבְּקַדְמִיתָא מַן

יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסֵי פָתָח פּוֹמֵךְ
 וְלַעַי בְּאוֹרִיִּתָא דְהָא
 שְׁכִינַתָא אֲשֶׁתְּכַחַת גַּבְּהָ
 דְכָל זָמֵן דְבָמְלֵי דְאוֹרִיִּתָא
 לְעַאן שְׁכִינַתָא אֲתִיא
 וּמַתְּחִבְרָא, וְכָל שְׁפָנָ
 בְּאוֹרָחָא (עת בְּשְׁכִינַתָא קָדְמָא וְאַתְּיָא
 וְאַזְלָא קָפְמִיחָו דְבָנִי נְשָׂא דְבָקָאן בְּמַהְמַנְוֹתָא
 דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא).

פָתָח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמֵר. (תהלים
 קכ) אֲשֶׁתְךָ כַּגְפֵן פְּרִיה
בִּירְכָתִי בִּיתְךָ בְּגִיד כְּשַׁתִּילִי
זִיתִים סְבִיב לְשַׁלְחָגָה.
אֲשֶׁתְךָ כַּגְפֵן פְּרִיה, כֵּל
זָמֵנָא דְאַתְּתָא בִּירְכָתִי בִּיתָא
וְלֹא נְפָקָא לְבָר, הִיא צְנוּעָה
וְאַתְּחֹזֵי לְאַולְדָא בְּגִינִי
דְכָשָׂרָן. כַּגְפֵן, מַה גַּפֵּן לֹא
אֲתַגְטָעָא אַלְא בְּזִינָה וְלֹא
בְּזִינָא אַחֲרָא. כֵּה אַתְּתָא
דְכָשָׂרָא לֹא תַּעֲבֹד נְטִיעָן